

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/171/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011645
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2125011645.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 11.08.2025, č.k. 105PP/40/2025-65, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05.03.2026, takto

rozhodol:

- I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje v celom rozsahu.
- II. Podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., t. č. ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, podmiennečne prepúšťa na slobodu z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 1T/13/2022 zo dňa 07.03.2022, právoplatným 06.04.2022.
- III. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona súd určuje odsúdenému skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.
- IV. Podľa § 68 ods.1 druhá veta Trestného zákona súd zároveň nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.
- V. Podľa § 51 ods. 4 písm. k/ Trestného zákona súd ukladá ako súčasť probačného dohľadu odsúdenému povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.
- VI. Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd ukladá ako súčasť probačného dohľadu odsúdenému obmedzenie spočívajúce v zákaze užívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.
- VII. Podľa § 51 ods. 4 Trestného zákona súd ukladá odsúdenému ako súčasť probačného dohľadu povinnosť oznámiť probačnému úradníkovi miesto pobytu a doručovaciu adresu, vrátane ich budúcich zmien.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava (ďalej len „prvostupňový súd“ v príslušnom gramatickom tvare) rozhodol nasledovne:

Podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona sa návrh občianskeho združenia PROGNOSTIK, o.z., so sídlom Jánošíkova 1577/25, 901 01 Malacky, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 1T/13/2022 zo dňa 07.03.2022, zamietá .

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil podaním zo dňa 29.09.2025, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene). Odsúdený poukazuje, že jeho menej priaznivá resocializačná prognóza je automaticky diskriminačná, nakoľko táto má odrážať najmä závažnejšie trestné činy. Pokiaľ ide o záruku OZ, táto je komplexná a spôsobilá stimulovať jeho osobu k vedeniu riadneho života. Odsúdený má navyše riadne prisľúbenú prácu s okamžitým nástupom do práce. Vzhľadom na uvedené žiada o podmiennečné prepustenie.

3. Proti uvedenému uzneseniu podalo sťažnosť aj PROGNOTIK, o.z. (ďalej tiež „OZ“) , ktorú odôvodnilo podaním zo dňa 10.10.2025, v ktorom uviedlo nasledovné (skrátene):

3.1. V pôvodnom návrhu poukázalo OZ na nález Ústavného súdu SR, I. ÚS 250/2023-51, podľa ktorého všeobecný súd je povinný sa vysporiadať so všetkými právne relevantnými námietkami účastníkov konania a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť. Prvostupňový súd sa týmto nálezom vôbec nezaoberal, čím porušil základné právo odsúdeného na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. „Ústavný súd opakovane zdôrazňuje, že všeobecné súdy sú povinné sa vysporiadať so všetkými právne relevantnými námietkami účastníkov konania. Ak tak neurobia, dochádza k porušeniu práva účastníka na spravodlivý proces.“ „Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu musí byť také, aby bolo z neho zrejmé, že sa súd riadne zaoberal argumentáciou účastníkov a že výsledok konania je výsledkom racionálneho a objektívneho zhodnotenia.“ „Opomenutie súdu reagovať na konkrétnu judikatúru znamená nielen porušenie práva na spravodlivý proces, ale aj svojvoľnosť pri rozhodovaní.“

3.2. Odsúdený splnil formálne aj materiálne podmienky podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku. Počas výkonu trestu plnil svoje povinnosti, preukázal polepšenie a má vytvorené stabilné podmienky pre život na slobode (zamestnanie, bývanie, rodinné zázemie). Združenie poskytuje konkrétny resocializačný plán, ktorý zahŕňa kontrolu dochádzky, sociálne poradenstvo, dohľad nad dodržiavaním povinností a zapojenie do charitatívnych prác. Podpredsedníčka združenia Prognostik o.z. A. C. D. je odborníčkou v oblasti resocializácie a zároveň pôsobí aj ako krajská riaditeľka o.z. ELOJ ÚNIA. Ako krajská riaditeľka ELOJ ÚNIE zastupovala odsúdených pri podmienených prepusteniach v prípadoch sp. zn. 11PP/30/2024, 26PP/11/2024, 2PP/63/2024. Rodinní príslušníci poskytli odsúdenému finančnú podporu, zamestnávateľ (PIZZA E. s.r.o.) garantoval pracovné miesto. Odsúdený má vytvorené podmienky pre riadny život na slobode. Prvostupňový súd zdôraznil iba minulosť odsúdeného a riziko recidívy, no ignoroval aktuálnu resocializačnú prognózu, odbornú záruku a sociálne zázemie. Takýto prístup je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu SR. Prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že hoci ide o prvý výkon trestu odňatia slobody, počas výkonu mu boli spojené a premenené viaceré tresty, čo podľa názoru súdu znamená, že nejde o klasického prvotrestaného páchatel'a. Takéto tvrdenie je nesprávne a v rozpore so zákonom.

3.3. Podľa § 66 Trestného zákona je rozhodujúce, či ide o prvý výkon trestu odňatia slobody, a nie to, či bolo v rámci tohto výkonu súhrne rozhodnuté o viacerých trestoch. Spojenie alebo premena trestov je procesný úkon, ktorý nementí fakt, že odsúdený sa nachádza vo výkone trestu po prvýkrát v živote. Ústavný súd SR zdôraznil, že všeobecné súdy nesmú vykladať ustanovenia Trestného zákona extenzívne v neprospech odsúdeného. Podobne Ústavný súd ČR konštatoval, že ak zákon stanovuje podmienky pre možnosť podmieneného prepustenia, nemožno pridávať ďalšie podmienky, ktoré zákon neobsahuje. Takýto postup je v rozpore s princípom zákonnosti a zásadou in dubio pro libertate, ktorá vyžaduje, aby v pochybnostiach bol uprednostnený výklad priaznivejší pre odsúdeného.

3.4. Prvostupňový súd tvrdí, že musí preskúmať schopnosť združenia pôsobiť na odsúdeného. To je správny postup, lebo zákon (§ 66 ods. 2 Trestného zákona, § 415 ods. 1 Trestného poriadku) hovorí, že súd má posúdiť, či záruka je dostatočná a reálna. Následne však konštatuje, že odsúdený „nie je osobou, ktorá by bola schopná a ochotná dôsledne sa podrobiť povinnostiam“ vyplývajúcim z plánu resocializácie. Súd preskúmal iba osobu odsúdeného, nie schopnosť a odbornosť záujmového združenia. Zákon ani judikatúra neumožňuje, aby súd a priori vyhlásil, že odsúdený sa nebude podrobovať opatreniam združenia. To je čisto hypotetická úvaha, ktorá je v rozpore s princípom prezumpcie dôvery v resocializačný proces. Zároveň si súd protirečí, na jednej strane tvrdí, že musí preskúmať aj „osobu voči ktorej sa záruka poskytuje“ (odsúdeného) , ale v tej istej vete de facto odmieta resocializáciu ešte predtým, než by bola reálne umožnená a kontrolovaná. To znamená, že namiesto preskúmania schopnosti združenia pôsobiť na odsúdeného, súd „predbehol budúcnosť“ a rozhodol, že odsúdený nebude spolupracovať – bez akéhokoľvek dôkazu, len na základe domnienky.

3.5. Súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že Prognostik o.z. je vedený osobami s odbornou kvalifikáciou (A. C. D. - sociálna práca. OZ rovnako namieta porušenie zásady zákonnosti a zákazu svojvôle — Ústavný súd SR (napr. III. ÚS 212/2015, 1ÚS 509/2022-40, III 355/2021-23) a ÚS ČR (III ÚS 611/2000, III ÚS 1735/10) opakovane zdôrazňujú, že všeobecné súdy nesmú rozhodovať na základe domnienok alebo predpokladov, ale len na základe dôkazov. Konštatovanie, že odsúdený „nebude ochotný“ spolupracovať, je čisto špekulatívne, bez reálnej opory vo vykonanom dokazovaní. OZ tiež namieta opomenutie dôkazov v prospech odsúdeného, keďže súd ignoroval čestné prehlásenia rodiny, garanciu zamestnania, vyjadrenia odborníkov aj predložený resocializačný plán. Namiesto toho urobil záver len na základe minulosti odsúdeného a rizika recidívy, čím porušil princíp vyváženého hodnotenia všetkých okolností (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku).

3.6. Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že je potrebné preskúmať aj schopnosť združenia pôsobiť na odsúdeného. Napriek tomu sa v odôvodnení obmedzil len na tvrdenie, že odsúdený „nie je osobou, ktorá by bola schopná a ochotná dôsledne sa podrobiť povinnostiam vyžadovaným záujmovým združením občanov“. Takýto záver je nesprávny a v rozpore so zákonom aj judikatúrou. Ignoroval čestné prehlásenia rodiny, garanciu zamestnania a odborný resocializačný plán. Záver, že odsúdený nebude spolupracovať, je čisto špekulatívny a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Ústavný súd SR (1. ÚS 250/2023-51,) aj Ústavný súd ČR zdôraznili, že všeobecné súdy nesmú rozhodovať na základe domnienok alebo predpokladov, ale len na základe dôkazov. Postup prvostupňového súdu je preto v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a so zásadou zákazu svojvôle.

3.7. Prvostupňový súd v napadnutom uznesení konštatoval, že „ani samotné správanie odsúdeného vo výkone trestu nie je dostatočné“, a ďalej uviedol, že s prihliadnutím na „charakterové črty a sklony k opakovanému páchaniu trestnej činnosti“ nemožno dôverovať, že by sa po prepustení správal v súlade so zákonom. Tento záver je však v priamom rozpore s platnou právnou úpravou a zásadami spravodlivého procesu. Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku je jedným z kľúčových kritérií pre posúdenie možnosti podmienenečného prepustenia práve správanie odsúdeného vo výkone trestu a plnenie jeho povinností. Odsúdený je pritom prvotrestanec, počas výkonu trestu sa správal riadne, plnil všetky povinnosti a nebol disciplinárne postihnutý. Tieto skutočnosti prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia bagatelizoval, čím poprel samotný zmysel zákonných kritérií.

3.8. Ďalej je potrebné zdôrazniť, že odsúdený má vytvorené stabilné zázemie pre život na slobode:

- má zabezpečené zamestnanie (pracovná ponuka od PIZZA E. s.r.o.),
- má bývanie a rodinnú podporu,
- disponuje finančnými prostriedkami na štart, čo potvrdila jeho sestra v čestnom prehlásení o vyplatení podielu z predaja nehnuteľnosti,
- a bol za neho poskytnutý záväzný resocializačný plán a spoločenská záruka zo strany Prognostik o.z., ktorú vedú osoby s odbornou praxou v oblasti sociálnej práce a resocializácie (A. C. D. — sociálna práca).

Napriek týmto konkrétnym a objektívne preukázaným skutočnostiam prvostupňový súd založil svoje rozhodnutie výlučne na špekulatívnych úvahách o „charakterových črtách“ a „sklonoch k recidíve“. Takéto hodnotenie však nebolo podložené žiadnym znaleckým posudkom — súd si neprípustne prisvojil rolu psychológa či znalca z odboru psychológie, hoci na to nemá kompetenciu.

3.9. odsúdeného na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. Ústavný súd SR i Ústavný súd ČR zdôraznili, že rozhodovanie o podmienenečnom prepustení musí vychádzať zo zákonom určených kritérií a objektívne vykonaných dôkazov, nie zo subjektívnych predpokladov a obáv sudcu. Takýto postup je prejavom svojvôle, v rozpore s princípom zákonnosti a porušuje základné právo¹ Ústavy SR.

3.10. Súd nemôže založiť rozhodnutie len na minulom správaní a trestnej minulosti odsúdeného. Musí prihliadať aj na pozitívne správanie vo výkone trestu a na vytvorené podmienky pre riadny život po prepustení. Negatívne hodnotenie založené iba na „charakterových črtách“ alebo „predpokladoch recidívy“ je v rozpore s právom na spravodlivý proces. Predpoklad riadneho života sa nemôže skúmať izolovane od ostatných podmienok (správanie vo výkone, resocializačné podmienky, záruky). Opomenutie pozitívnych faktorov (zamestnanie, finančné zabezpečenie, rodinné zázemie) je porušením základného práva odsúdeného. ÚS ČR jasne povedal, že súdy nesmú mechanicky odmietaať žiadosti a musia vychádzať z aktuálnych reálnych možností odsúdeného viesť riadny život.

Napadnuté uznesenie je v priamom rozpore aj s judikatúrou Ústavného súdu Českej republiky, najmä s nálezom II. ÚS 482/18 zo dňa 28.11.2018, v ktorom ústavný súd konštatoval, že pri posudzovaní podmienenečného prepustenia nemožno vychádzať výlučne z minulých trestných činov odsúdeného, súdy sú povinné prihliadať aj na pozitívne správanie vo výkone trestu a na vytvorené podmienky pre riadny život po prepustení, odmietnutie žiadosti založené iba na domnienkach o „charakterových črtách“ alebo na špekulatívnych prognózach recidívy je v rozpore s právom na spravodlivý proces, predpoklad riadneho života sa musí hodnotiť v súvislosti so všetkými podmienkami – teda aj so správaním vo výkone trestu, poskytnutými zárukami, rodinnou a finančnou podporou. Prvostupňový súd sa obmedzil iba na negatívnu úvahu o „charakterových črtách“ odsúdeného a riziku recidívy, pričom ignoroval:

- že odsúdený je prvotrestanec,
- že počas výkonu trestu plnil všetky povinnosti,
- že má zabezpečené zamestnanie, bývanie a financie,
- že boli poskytnuté spoločenské záruky zo strany Prognostik o.z.

3.11. Takýto prístup je v rozpore nielen s Ústavou SR, ale aj s ústavnou judikatúrou Českej republiky, ktorá je relevantná vzhľadom na spoločné princípy právneho poriadku a ochrany základných práv.

3.12. Vzhľadom na uvedené, OZ navrhuje, aby Krajský súd v Trnave (ďalej len „sťažnostný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku uznesenie prvostupňového súdu, sp. zn. 105Pp/40/2025 zo dňa 11.08.2025 zmenil tak, že odsúdený A. B. sa podmienične prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou a uložením primeraných obmedzení a povinností.

4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

5. Krajský súd v Trnave (ďalej len „sťažnostný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) na podklade podaných sťažností podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovatelia podali sťažnosti, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosti podali oprávnené osoby, v zákonných lehotách a smerujú voči výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

6. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

7. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu OZ na podmienične prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Takémuto návrhu nevyhovel, nakoľko konštatoval splnenie iba formálnej podmienky, avšak nie aj materiálnych podmienok pre podmienične prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

8. V odôvodnení prvostupňový súd uviedol, že po oboznámení sa so spisovým materiálom na verejnom zasadnutí, predovšetkým však s návrhom na podmienične prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, odpisom z registra trestov, hodnotením ústavu na výkon trestu, skráteným výpisom klienta v kontexte (súvislosti) príslušných oboznámených rozhodnutí zistil, že návrh odsúdeného nie je s poukazom na § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona dôvodný. Z týchto zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom podmieničného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je súčasné splnenie 3 podmienok, v preskúmvanej veci tých, že odsúdený už vykonal potrebný súčet pomerných častí uložených a nariadených trestov odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje príliš veľké riziko jeho recidívy. Pri rozhodovaní prvostupňový súd prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený vykonáva svoj trest. Čo sa týka splnenia prvej (formálnej) podmienky, v prejednávanom prípade, prvostupňový súd zistil, že táto splnená bola, nakoľko odsúdený už vykonal potrebný súčet pomerných častí postupne mu uložených a nariadených trestov odňatia slobody. Na to, aby mohol byť odsúdený podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je však okrem splnenia formálnej podmienky nevyhnutné súčasné (kumulatívne) splnenie dvoch materiálnych podmienok a to, že plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje svoje polepšenie, a to schopnosťou viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak v danom prípade táto podmienka bola splnená. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vo svojom komplexe vyplynulo, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu preukázal svoje polepšenie schopnosťou viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu. Dodržiaval právne normy vzťahujúce sa na výkon trestu odňatia slobody, pričom odsúdený ciele stanovené programom zaobchádzania plní. Z hodnotenia ústavu nevyplývajú závažné negatívne poznatky týkajúce sa správania sa odsúdeného počas celého výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený teda svojím správaním počas výkonu trestu odňatia slobody preukázal polepšenie. Pokiaľ ide o splnenie tretej (materiálnej) podmienky, t. j. predpoklad, že odsúdený bude po podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život a nebude sa dopúšťať opätovne protispoločenskej činnosti, predovšetkým trestnej činnosti, túto podmienku prvostupňový súd vyhodnotil ako nesplnenú. Z citovaného zákonného znenia (§ 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona) vyplýva tá skutočnosť, že či odsúdená osoba bude alebo nebude viesť riadny život po podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody možno iba odhadovať, resp. vysloviť v tomto smere určitú prognózu, po vyhodnotení všetkých známych relevantných skutočností, ktoré sa viažu k osobe odsúdeného. Táto prognóza u odsúdeného, čo vyplýva z vyššie uvedeného hodnotenia je menej priaznivá, keď existuje odôvodnený predpoklad, že odsúdený nepovedie na slobode riadny život a existuje pre spoločnosť riziko recidívy (u odsúdeného bolo vyhodnoteného stredné riziko recidívy trestnej činnosti).

9. Prvostupňový súd ďalej skonštatoval, že v preskúmvanej veci je potrebné konštatovať, že trestnej činnosti sa odsúdený v minulosti opakovane dopúšťal. Tri tresty odňatia slobody nespojené s ich výkonom (s podmieneným odkladom ich výkonu na skúšobnú dobu), nemali na odsúdeného dostatočný výchovný vplyv, aby sa opätovne nedostal do rozporu so zákonom. Odsúdený je síce vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, postupne mu však bolo po sebe uložených a nariadených až päť trestov odňatia slobody. U odsúdeného možno tiež konštatovať, že ide o špeciálneho recidivistu z dôvodu, že štyri tresty, ktoré odsúdený už vykonal sa týkajú druhovo rovnakej trestnej činnosti, t. j. prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona s tým, že trestné činy boli spáchané v relatívne krátkom časovom období po sebe (dňa 13.09.2021, dňa 22.12.2021, dňa 06.01.2022 a dňa 08.02.2022). Povaha trestného činu (pokračovacieho zločinu) spáchaného odsúdeným, pre ktorý je aktuálne vo výkone trestu a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k opakovanému páchaniu trestných činov, spolu s určením menej priaznivej resocializačnej prognózy, nedávajú dostatočnú záruku, že by odsúdený v prípade jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, viedol na slobode riadny život. Možno preto konštatovať, že nebol ešte dosiahnutý taký stupeň nápravy odsúdeného, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré u neho viedli k opakovanému páchaniu trestných činov. Prvostupňový súd v čase rozhodovania nevzhladol dostatočný stupeň resocializácie u odsúdeného, čo by odôvodňovalo podmienne ho prepustiť na slobodu bez potreby vykonať zvyšok trestu odňatia slobody. V prípade odsúdeného je teda resocializačná prognóza menej priaznivá a je možné zhodnotiť, že výkon trestu na odsúdeného nepôsobí doposiaľ dostatočne takým výchovným vplyvom, aby bol schopný viesť na slobode riadny život. V jeho prípade prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Niet prečo sa rozumne domnievať, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody splní svoj zákonom sledovaný účel. Ani samotné správanie sa odsúdeného vo výkone trestu nie je dostatočné na to, aby mohol prvostupňový súd konštatovať, že odsúdený sa bude správať v súlade so zákonom aj na slobode (mimo ústavu na výkon trestu), t. j. mimo „brán väznice.“ V prípade odsúdeného ide o človeka v produktívnom veku, ktorý však s prihliadnutím na jeho charakterové črty, sklony k opakovanému páchaniu trestnej činnosti, nedáva dostatočnú záruku, že by v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nepáchal ďalšiu trestnú činnosť.

10. Prvostupňový súd záverom dodal, že (k prevzatej záruke záujmového združenia občanov), nemá pochybnosti o personálnom potenciále pôsobiť na odsúdeného. Táto možnosť pôsobiť na odsúdeného zo strany záujmového združenia občanov však musí byť zo strany prvostupňového súdu preskúmaná aj s prihliadnutím na osobu, voči ktorej sa záruka poskytuje. Je to mu tak rovnako ako v prípade, keď by prvostupňový súd posudzoval schopnosť odsúdeného plniť obmedzenia a povinnosti, ktoré by mu boli uložené v skúšobnej dobe po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v rámci nariadeného probačného dohľadu. V preskúmvanej veci preto treba zohľadniť aj tú skutočnosť, či by odsúdený bol schopný dodržiavať záruky, ktoré by za neho prevzalo záujmové združenie občanov. Prvostupňový súd mal za to, že odsúdený nie je osobou, ktorá by bola schopná a ochotná dôsledne sa podrobiť povinnostiam vyžadovaným záujmovým združením občanov v rámci plánu resocializácie. Preto nemožno považovať záruky, ktoré poskytlo záujmové združenie občanov v kontexte (súvislosti) prísľubu do zamestnania odsúdeného zo strany obchodnej spoločnosti PIZZA E. s.r.o., za dostatočné. Odsúdený na otázku samosudcu na verejnom zasadnutí vo vzťahu k záruke poskytnutej záujmovým združením občanov len formálne konštatoval, že bude musieť robiť všetko tak, aby bolo všetko dobré, a to bez bližšieho rozvedenia úvah o forme tejto spolupráce.

11. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

12. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, aj sťažnostný súd je toho názoru, že skutočnosti preukázané vykonaným dokazovaním umožňujú v prípade odsúdeného rozhodnúť meritórne o návrhu OZ na podmienené prepustenie odsúdeného. Zistenia a závery, ktoré v odôvodnení napadnutého uznesenia uvádza prvostupňový súd, sú vecne správne, pokiaľ ide o splnenie formálnych podmienok (výkonu potrebnej časti trestu), tieto považuje sťažnostný súd za relevantné a rozhodujúce pre vyvodenie záveru o splnení formálnych podmienok. Nad rámec uvedeného je nutné dodať, že splnenie formálnych podmienok ani žiadna zo strán nenamieta.

13. Sťažnostný súd v sťažnostnom konaní prihliadol na časový odstup od konania verejného zasadnutia na prvostupňovom súde a dopytoval ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou so žiadosťou o aktualizáciu

hodnotenia. Dňa 06.02.2026 bolo tunajšiemu súdu doručené aktualizované hodnotenie správania odsúdeného, z ktorého vyplýva nasledovné (skrátene):

„Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu väzby bolo na požadovanej úrovni, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa rešpektoval. Disciplinárnych previnení sa nedopúšťal. Správanie a vystupovanie počas výkonu trestu je taktiež dlhodobo na požadovanej úrovni, ústavný poriadok dodržiava, časový rozvrh dňa rešpektuje. Príkazy a pokyny personálu plní. Zásady osobnej a kolektívnej hygieny má osvojené, v osobných veciach si udržiava poriadok. V kolektíve odsúdených neboli zaznamenané konfliktné situácie.

Odsúdený má aktuálne evidované štyri disciplinárne odmeny:

- 06.12.2023 - pochvalu za vzorné plnenie pracovných povinností,
- 24.06.2024 - pochvalu za vzorné plnenie pracovných povinností,
- 12.02.2025 - pochvalu za vzorné plnenie pracovných povinností,
- 01.09.2025 - povolenie balíka do päť kg za vzorné plnenie pracovných povinností.

Disciplinárne potrestaný nebol. V rámci vnútornej diferenciacie je umiestnený v diferenciacnej skupine „B“.

Postoj odsúdeného k jeho predchádzajúcej trestnej činnosti možno hodnotiť ako kritický. Priznáva, že sa dopustil skutkov za ktoré je odsúdený a čiastočne identifikuje okolnosti, ktoré ho viedli k ich páchaniu. S prihliadnutím na jeho intelektové schopnosti zo svojej minulosti vyvodzuje pre seba poučenie do budúcnosti.

Odsúdený je zaradený na pracovisku zameranom na výrobu, plnenie a balenie čistiacich prostriedkov, svoje pracovné povinnosti si plní k spokojnosti nadriadených. Do prác na zlepšenie prostredia ústavu sa zapája čistením a upratovaním spoločných priestorov na ubytovni. Zásady bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci dodržiava. Pracovné zaradenie má na neho pozitívny vplyv, rozširuje si svoje pracovné návyky a zručnosti.

Vo voľnom čase sleduje televízne vysielanie, číta časopisy, zúčastňuje sa športových vychádzok a hrá spoločenské hry, najmä dámu a karty. V rámci aktivít kultúrno-osvetovej činnosti sa zúčastnil prednášok, besied, komunitných stretnutí a kultúrno-zábavných podujatiach zameraných na rôznorodé témy, vrátane tých, ktoré sú zamerané na problematiku prevencie závislostí. Je vedený k zmysluplnému tráveniu voľného času.

Počas výkonu trestu udržiava sociálny kontakt s deťmi, matkou, súrodencami a švagrom prostredníctvom telefonovania a návštev. Vzťahy v rodine považuje za funkčné a podporné.

Stanovené ciele programu zaobchádzania plní. V rámci programu zaobchádzania je vedený k dodržiavaniu ústavného poriadku, budovaniu, sebareflexie a účasti na aktivitách zameraných na problematiku závislostí. “

14. Pokiaľ ide o splnenie prvej materiálnej podmienky na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (preukázanie polepšenia správaním vo výkone trestu), v tomto smere sa sťažnostný súd stotožnil so závermi prvostupňového súdu. Pokiaľ ide o preukázanie polepšenia správaním v ÚVTOS počas výkonu trestu odňatia slobody dlhšieho trvania, v tomto smere je potrebné zohľadniť periodicitu a štruktúry pozitívnych aj negatívnych poznatkov o osobe odsúdeného. Odsúdený má aktuálne vykázané 3 disciplinárne odmeny, pričom disciplinárny trest nemá (vôbec mu nebol udelený). Odsúdený výkon trestu odňatia slobody nastúpil už 09.02.2022 (zápočtom predchádzajúceho zadržania) a je pravdou, že pri jeho osobe možno vzhľadom na dĺžku trestu vyžadovať aj vyšší počet disciplinárnych odmien, ide však len o jedno z kritérií, ktoré súdy konajúce o podmienenom prepustení musia zohľadniť.

15. V prípade odsúdeného nie sú zaznamenané negatívne poznatky a to žiadneho charakteru. Pokiaľ ide o pracovnú morálku odsúdeného, túto je možné charakterizovať ako primeranú (v prípade počiatkových pracovných problémov, tieto možno pripísať počiatkovej etape výkonu trestu, následne sa u odsúdeného vyskytli zdravotné problémy, ktoré ho vylučujú z možnosti práce v ÚVTOS a rovnako aj z možnosti získať za túto disciplinárne odmeny). V komplexe osoby odsúdeného je nutné zohľadniť fakt, že odsúdený doposiaľ nebol disciplinárne potrestaný a pri jeho osobe je možné v jeho prospech zohľadniť aj fakt, že tento nemal predchádzajúcu skúsenosť s výkonom nepodmieneného trestu. Touto optikou možno hľadiť mierne benevolentnejšie aj na počet disciplinárnych odmien.

16. Zo spisovej dokumentácie je zrejmé, že odsúdený má aj napriek výkonu trestu pomerne funkčné vzťahy s rodinným prostredím, čo je dôležité vo väzbe na fakt, že odsúdenému bude nutné pomôcť s ubytovaním a začlením do pracovného procesu. V tomto smere bol odsúdený uznaný vinným za opakovaný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a za pokračovací zločin drogovej povahy, pričom v zmysle § 66 ods. 2 Trestného zákona súd prihliada aj na povahu takýchto odsúdení, ktoré sú nižšej až strednej závažnosti. V prípade odsúdeného nie je možné vzhľadom na kombináciu všetkých

uvedených faktov vysloviť iný záver ako ten, že jeho správanie možno vyhodnotiť ako preukazujúce všetky známky potrebného polepšenia a to aj v kontexte ďalšieho plynutia výkonu trestu od rozhodnutia prvostupňového súdu (napadnutého uznesenia).

17. Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky, z obsahu spisu je zrejmé, že odsúdený má na slobode zabezpečenú prácu, má základné finančné krytie, možnosť ubytovania; má aj technické schopnosti a zručnosti na výkon práce, resp. zárobkovej činnosti. Ide o osobu, ktorá pred nástupom výkonu trestu mala praktické skúsenosti s výkonom zárobkovej činnosti, pričom jej predchádzajúce páchanie trestnej činnosti, za ktorú je aktuálne vo výkone trestu, zrejme nemalo súvis s výkonom zárobkovej činnosti. Odsúdený má aktuálne vykázaných 8 odsúdení (vrátane trestu, ktorý aktuálne vykonáva), pričom vo vzťahu k 1 predchádzajúcemu odsúdeniu sa na neho hľadí ako na netrestaného, - avšak povinnosťou konajúcich súdov prihliadnuť aj na takéto odsúdenia (viď napr. R 10/1974 a R 71/1975). Sťažnostný súd konštatuje, že pre vyvodenia záveru o splnení, či nespĺnení druhej materiálnej podmienky nie je možné vyvodzovať podstatné skutočnosti primárne z predošlých odsúdení, keďže súdy skúmajú primárne vplyv výkonu nepodmienečných trestov na osobu odsúdeného a odsúdený je v podmienkach ÚVTOS po prvýkrát (od 09.02.2022 nepretržite, pričom inak by posledný trest mal byť vykonaný 28.11.2026), ide teda o pomerne dlhý čas, kedy možno vzhľadom na jeho osobu konštatovať dosiahnutie účelu trestu. Úvaha prvostupňového súdu o špeciálnej recidíve odsúdeného pred nástupom výkonu trestu a o jej závažnosti je nepochybne správna, rovnako ako fakt, že odsúdenému bolo uložených viacero trestov (vrátane premeny podmieneného odsúdenia), pričom nejde o „klasickú prvostrestanú osobu“, v sumáre ale ani uvedené nepostačuje pre konštatovanie záveru o negatívnej budúcej predikcii správania odsúdeného, kedy je nutné zohľadniť reálne zázemie odsúdeného a fakt, že na odsúdeného bolo pôsobené už viac ako 4 roky, teda absolútnou väčšinou skôr uložených výmer trestov.

18. Predmetom konania o podmiennečnom prepustení nie je žiadosť odsúdeného, ale návrh OZ Prognostik. V tomto smere aj prvostupňový súd správne konštatoval, že OZ má aktívnu legitímáciu na podanie žiadosti o podmiennečné prepustenie ods. B.. Rovnako tiež konštatoval, že návrh OZ je v tomto smere možné považovať iba za podporný, keďže charakter trestnej činnosti páchanej odsúdeným nebol zrejme viazaný na neskúsenosť, či majetkovú núdzu, ale skôr na opakovanú ignoranciu uložených obmedzení (opakované prečiny marenia výkonu úradného rozhodnutia), či problém s návykovými látkami (pokračovací zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držba a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona). V tomto smere preto návrh OZ je výhradne podporný, avšak podstatnými sú najmä tieto fakty : 1) návrh podala oprávnená osoba a 2) odsúdený už dnes spĺňa predpoklady pre podmiennečné prepustenie, preto v sumáre nie je dôvod na zamietnutie žiadosti. Pokiaľ OZ ponúka možnosti pôsobenia na odsúdeného, je vhodné túto možnosť ponechať ako potenciálny žiadúci stimul budúceho vedenia riadne života odsúdeným, hoci pri jeho osobe nemá rozhodujúci vplyv.

19. Odsúdený je prvýkrát vo výkone trestu a bol dostatočným spôsobom varovaný pred páchaním trestnej činnosti, a to v akejkoľvek forme. Je tiež nutné poznamenať, že u odsúdeného možno prezumovať snahu o splnenie požiadaviek vedenia riadneho života na slobode, ktorá bude sledovaná počas plynutia skúšobnej doby, a to aj nariadením probačného dohľadu. Tento zabezpečí aj operatívnu kontrolou nad osobu odsúdeného. Na posilnenie účelu podmiennečného prepustenia sťažnostný súd odsúdenému uložil skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky s probačným dohľadom nad jeho správaním na 18 (osemnásť) mesiacov, pričom tieto obdobia považoval za primerané závažnosti spáchanej trestnej činnosti, ale aj osobe odsúdeného a zostatku trestu, ktorý by mal inak vykonať. Súčasne odsúdenému sťažnostný súd uložil nasledovné obmedzenia (príkazy, či zákazy):

- príkaz zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, v tomto smere ide o požiadavku začlenia sa do spoločnosti aj formou pracovného procesu, ktorý má pri osobe odsúdeného nepochybne pozitívny efekt,
- zákaz užívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, nakoľko je všeobecne známe, že alkohol, či iné návykové látky, uvoľňujú brzdné mechanizmy osoby, čo môže mať negatívny dopad na konanie odsúdeného, navyše odsúdený bol uznaný vinným aj za skutok drogovej povahy,
- povinnosť oznámiť probačnému úradníkovi miesto pobytu a doručovaciu adresu, vrátane ich budúcich zmien, uvedené má za cieľ zachovanie dostupnosti odsúdeného pre účely kontroly probačným a mediačným úradníkom.

V tomto sme možno poznamenať, že uloženie probačného dohľadu pri osobe odsúdeného bude mať za cieľ aj skontrolovať, či došlo k zmene prístupu odsúdeného k dodržiavaniu uložených obmedzení, keďže tento fakt u jeho osoby pred výkonom trestu potencoval páchanie trestnej činnosti.

20. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd sčasti vyhovel sťažnostiam odsúdeného a OZ, napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol o podmiennečnom prepustení odsúdeného za uloženia probačného dohľadu nad odsúdeným.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.